

19. søndag efter Trinitatis (Høst)

Salmevalg

729: Nu falmer skoven

335: Flammerne er mange/121: Dejlig er jorden

728: Du gav mig, o Herre, en lod af din jord

414: Den Mægtige finder vi ikke/Linedanser

730: Vi pløjed' og vi så'de

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes

Næste dag stod Johannes der igen med to af sine disciple. Han ser Jesus komme gående og siger: »Se, dér er Guds lam.« De to disciple hørte, hvad han sagde, og fulgte efter Jesus. Da Jesus vendte sig om og så dem følge efter, sagde han: »Hvad vil I?« De svarede: »Rabbi, hvor bor du?« - Rabbi betyder Mester. Han sagde til dem: »Kom og se!« De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; det var ved den tiende time. Andreas, Simon Peters bror, var den ene af de to, som havde hørt, hvad Johannes sagde, og var fulgt efter Jesus. Først møder han sin bror Simon og siger til ham: »Vi har mødt Messias« - det betyder Kristus.

Han tog ham med hen til Jesus. Da Jesus så ham, sagde han: »Du er Simon, Johannes søn; du skal kaldes Kefas« - det er det samme som Peter. Næste dag ville han tage til Galilæa og møder Filip. Jesus siger til ham: »Følg mig!« Filip var fra Betsajda, fra samme by som Andreas og Peter. Filip møder Nathanael og siger til ham: »Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret." Nathanael spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« Filip sagde til ham: »Kom og se!« Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: »Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.« Nathanael spurgte ham: »Hvor kender du mig fra?« Jesus svarede ham: »Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet.« Nathanael udbrød: »Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!« Jesus sagde til ham: »Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.« Og han sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen.«

Prædiken

”Hallo? Hallo...”

Jo, tak. Giv mig omstillingen. Kan De stille mig om til Tømrmester Kyndesen/Nielsen – Jo, Claus Kyndesen..., Ammitsbølvej...”

Sådan nogenlunde lød det, når man for nogle år siden løftede telefonrøret. For da var det et rør, man skulle løfte af telefonen, som hang på væggen.

Dengang fandtes der en telefoncentral i enhver by. Dengang var man helt fri for at bære sin telefon med sig – for det var lang tid før telefonen blev en mobil telefon.

Dengang var der et hus i enhver by – I ved måske hvilket hus det var her i Ødsted/Jerlev? I det hus fandtes der et apparat – det lignede lidt et kirkeorgel, ligesom det, Henriette/Hanne spiller på – et bord med tangenter, man kunne skrue op og ned for, og så med en mængde ledninger på en stor tavle oven på bordet.

Og der sad dag ud og dag ind et menneske i det hus og passede på, at ingen ringede forgæves. Det var ofte en *dame*, der sad der og ventede tålmodigt på at nogen ringede. Altså, hvis nogen et eller andet sted løftede røret, så svarede damen: ”centralen i Ødsted/Jerlev” – eller hvad hun nu har svaret. Så dengang dultede telefonen aldrig ’optaget’ eller gik over på telefonsvareren, for hvis der allerede var nogen, der talte med tømremester Kyndesen/Nielsen, så fik man det bare at vide af damen i telefonhuset.

Fidusen var så, at hun kunne forbinde ledningerne rigtigt, så mennesker kunne komme til at tale sammen. Så kunne man tale med folk i Vejle, Ringsted eller København... eller endda i Amerika... Så skulle et utal af telefondamer forbinde ledningerne i alle telefoncentralerne på ruten: Vejle, Ringsted, København, London...

... og så gik signalet igennem det Transatlantiske Telefonkabel. Det er faktisk i år 150 år siden, at man sejlede et 3-4.000 meter langt telegrafkabel ud og lagde det ned i Atlanterhavet fra Europa til Amerika. Og senere kunne

man ikke blot telegraferere, så kunne man også tale sammen gennem denne ledning, og i 1929 kostede det 9 britiske pund at tale i tre minutter – hvor mange tusind kroner svarer det mon til i dag?

... så man sagde ikke bare: ”giv mig lige et kald”, hvis man ville tale med nogen langt væk.

Det kan snarere være, at telefondamen gav mig det råd, at ”jeg kunne da bare tage ud og besøge tømremester Kyndesen/Nielsen, hvis jeg ville tale med ham, for han skulle være hjemme lige nu.” Det vidste hun selvfølgelig alt om, selvom hun havde tavshedspligt.

Men hvad nu, hvis det var Gud, der skulle have forbindelse til nogen? Der er selvfølgelig ingen, der ved, hvor mange gange Transatlantiske Telefonkabler, der skulle være brug for.

Men hvordan er det med forbindelsen mellem Gud og mennesker?

I gamle dage kunne der være knas på linjen, når man talte i telefon. I dag er der dårlig dækning. Og vi ved godt, at der

nogle gange er knas på linjen mellem Gud og mennesker. Sådan var det også førhen, i meget gamle dage, for 3-4.000 år siden. Der var knas på linjen mellem Gud og mennesker. Det var derfor, man skrev alle bøgerne i Det gamle Testamente... om *profeterne* – det var *dem*, der skulle forbedre forbindelsen. De var telefondamerne. De var ansat – eller kaldet – til det. Ligesom profeten Esajas.

Profeterne længtes efter at høre noget godt fra Gud, og de bad til Gud: ”Giv os et kald... giv os et tegn...” For der sker noget, hvis vi siger ordene: ”giv os et kald” som en *bøn* til Gud. Måske kunne forbindelsen mellem Gud og mennesker genoprettes, ligesom dengang i Edens Have. Det var det, alle håbede på.

Det er på en måde lige præcis det, som Det nye Testamente fortæller om. Men det giver ikke mening at spørge, hvor telefonledningen til Gud ligger – og hvilken telefoncentral, man skal have fat i. For Gud har aldrig talt i telefon.

I det Gamle Testamente, i 1. mosebog, læser vi, at Gud sender sine sendebud, englene, til Jakob, der sover ude under åben himmel. Som hovedgærde har han rejst en sten, der peger op mod himlen. Der ligger han og kigger og falder i søvn. Og da opdager han om natten en stige, som Guds engle stiger ned og op ad. Så det viser sig, at der alligevel er en direkte forbindelse... sådan oplevede Jakob det.

Det viser sig mærkeligt nok, at Gud har taget kontakt til Jakob, og så står Gud dér og fortæller, at Jakob og alle jordens folkeslag skal velsignes. Og det budskab skulle en gang gå i opfyldelse.

Men på en måde, som ingen kunne forudse...

For Gud sender sin søn, han lader sin søn vokse op på jorden blandt mennesker, og håber så det bedste. Og først er der nærmest ingen, der lægger mærke til noget. Men lidt efter lidt giver han sig til kende. Men på en måde, som ingen vil tro på.

Underligt nok på en almindelig måde, på en mærkelig almindelig måde... som et menneske, der bor blandt mennesker. Som et menneske, der bor et sted.

Vi hører i dag om de to disciple, der hedder Andreas og hans makker. Jesus sagde til dem: "Kom og se!" De gik med og så, hvor han boede, og blev hos ham den dag; og det var den tiende time" – altså om eftermiddagen.

Så dagligdags fortælles det, men det udtrykker det mest gådefulde: at Gud, fordi han ikke kunne lade være, lod sig blive menneske, for at genoprette forbindelsen mellem Gud og mennesker.

Hvordan skal vi forstå det?

Jeg tror, vi skal forstå det sådan, at Gud kalder på os, og så siger han "Kom og se!" Og så viser han os telefoncentralen, hvor han nu har slået sig ned som telefondame. Og der sidder hun, Gud-telefondamen, og forbinder ledningerne, så vi kan komme i kontakt med andre mennesker. Vi kan også kalde Gud-telefondamen

det samme, som disciplene kaldte hende: Mester, Messias, Kristus, Guds søn og Menneskesønnen.

Og hver gang vi løfter røret på den gamle telefon, der hænger på væggen, og tror, vi skal tale med tømrermester Kyndesen, så sidder Gud-telefondamen der og siger ”Kom og se!”, han er hjemme, og du kan tage over og snakke med ham.

”Kom og se!” Her har du en line og et liv, du kan træde ud i, og så kan du danse på linen, eller bliver stående og se på den; men væsentligt er det, at Gud giver os balancekunst, så vi ikke falder ned. For Gud giver. Og det er det, telefondamen fortæller os: Gud giver helt uden beregning. Det koster ikke 9 britiske pund at løfte røret. Det er ganske gratis. Gud giver, og for at vi skal vide det, så siger han ”Kom og se!” – kom og se, hvad jeg giver: liv, glæde, omsorg, fællesskab og kærlighed. En lod af jorden. Og det er ikke altid nemt og sjovt med det liv, som Gud har givet. Men vi får alligevel en hel masse ud af det.

Sådan er det heller ikke altid nemt og sjovt at dyrke jorden og sørge for, at afgrøderne vokser: med vand og lys fra himlen. Det kan være et hårdt slid, også selvom maskinerne har gjort det nemmere. Og det er helt afgørende, at det bliver gjort, for ellers har vi jo ikke noget at leve af: Gud giver det. Det kan vi se overalt lige nu, hvor kornet er i laderne og æbletræerne bugner. Det har vokset, og det er så gavmildt, så gavmildt. For Gud har givet. Men vi skulle beskære træerne og så sæden, og fjerne ukrudt og bekæmpe dræbersnegle. Og så siger Gud til os: ”Kom og se!” Der er kommet en hel masse ud af det!

Og så siger Gud måske: ”Tag røret!”

”Ja, hallo! Nå, er det dig, tømrermester Kyndesen?... ja, jeg er hjemme... du må gerne komme forbi... tak, vi ses.”

Amen

Kirkebøn

Kære Gud. Pas på vores nærmeste. Jeg håber, at min morfar får det godt igen. Jeg beder til, at min onkel bliver helt rask.

Kære Gud. Vær her hos alle os, som har det svært her i livet. Vær der for de ensomme. Giv dem kærlighed og omsorg. Vær barmhjertig og vær os nær.

Vi beder dig at være der i modgang og i medgang for de folk, der har brug for dig, og vi beder til, at ingen i verden skal være alene.

Kære Gud. Lad ingen børn sulte. Børn skal have det godt. Vi beder for, at dem der sulter og har det dårligt, får det de har brug for, så de ikke dør af sult og sygdom.

Lad ikke smerten og sorgen få magten over vores liv, men sæt os fri til at leve, elske og handle.

Kære Gud. Vi beder dig: hjælp os at finde en løsning på al den krig og uro på denne jord. Vær hos alle dem, der er i krig og flygter, vi beder dig om, at de må mærke din omsorg. Vi beder for fred og kærlighed i verden og ingen krig; alle skal nyde deres liv.

Kære Gud. Hjælp dem, der har brug for det. Vi beder dig om, at ingen skal være alene! Og at konfirmationen bliver god.

Amen!